

47 G. APOLLINAIRE (1880 – 1918)

Sous le pont Mirabeau coule la Seine
Et nos amours
Faut-il qu'il m'en souvienn
La joie venait toujours après la peine

Vienne la nuit sonne l'heure
Les jours s'en vont je demeure

Les mains dans les mains restons face à face
Tandis que sous
Le pont de nos bras passe
Des éternels regards l'onde si lasse

Vienne la nuit sonne l'heure
Les jours s'en vont je demeure

L'amour s'en va comme cette eau courante
L'amour s'en va
Comme la vie est lente
Et comme l'Espérance est violente

Vienne la nuit sonne l'heure
Les jours s'en vont je demeure

Passent les jours et passent les semaines
Ni temps passé
Ni les amours reviennent
Sous le pont Mirabeau coule la Seine

Vienne la nuit sonne l'heure
Les jours s'en vont je demeure

* * *

(Alcools)

47 அப்பொலினேர் (1880 - 1918)
மீராபோ பாலம்

மீராபோ பாலத்தின் கீழே
சீன் நதி ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறது
நம் காதலும் கூடத்தான்!
அதை நினைவுறுத்த வேண்டுமா என்ன?
எப்போதும் இடுக்கணைத் தொடர்ந்துதான் இன்பம்
இரவு வருகிறது, மணி ஒலிக்கின்றது.
நாள்கள் உருண்டோடுகின்றன
நான்மட்டும் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

கையோடு கைகோத்து எதிர் எதிரே நின்றிடுவோம்
இணைந்த நம் கரங்களே பாலம்
எனின் அதன் கீழ்க்
கலந்து உறைந்துபோன நம் பார்வைகளையே
கண்டு அலுத்துப்போன நீரலைகள் போய்க்கொண்டேயிருக்கின்றன.
இரவு வருகிறது/ மணி ஒலிக்கின்றது
நாள்கள் உருண்டோடுகின்றன
நான் மட்டும் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன்

காதலும் போய்விடுகிறது, ஓடும் இந்நீரலை போலக்
காதலும் போய்விடுகிறது
எத்துணை மெல்ல ஊர்ந்து நகர்கிறது வாழ்க்கை
எத்துணை முரட்டுத்தனமாக உலுக்குகிறது நம்பிக்கை
இரவு வருகிறது/ மணி ஒலிக்கின்றது
நாள்கள் உருண்டோடுகின்றன
நான் மட்டும் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

நாள்கள் செல்கின்றன/ வாரங்கள் ஓடுகின்றன
கடந்துபோன காலமும் காதலும்
திரும்பி வருவதில்லை
மீராபோ பாலத்தின் கீழே
ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறது சீன் நதி
நாள்கள் உருண்டோடுகின்றன
நான் மட்டும் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன்

* * *

(மது)